

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng Chủ nhật, ngày 19/03/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1192

“TÂM THUẦN TỊNH, HẠNH THUẦN THIỆN, CON NGƯỜI NÀY THÀNH PHẬT ĐƯỢC RỒI!”

Người tu hành phải chú trọng đến tâm hạnh. Tâm chúng ta phải thuần tịnh. “*Hạnh*” là hành vi, hành vi của chúng ta phải thuần thiện. Tâm thuần tịnh, hạnh thuần thiện đến mức độ cao nhất thì chúng ta sẽ trở thành Phật. Tôn giáo nào không hướng con người đến tâm thuần tịnh, hạnh thuần thiện thì tôn giáo đó không phải là chánh giáo. Chúng ta tu hành tà ma ngoại đạo thì tâm chúng ta sẽ tùy tiện, phóng túng.

Hòa Thượng nói: “*Tổng cương lĩnh tu hành của Phật pháp là: “Chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi”. Đây chính là Phật tâm. Phật hạnh là “Nhìn thấu, buông xuống, tự tại, tùy duyên, niệm Phật”. Phật tâm, Phật hạnh là tâm thuần tịnh, hạnh thuần thiện*”. Chúng ta đạt đến tâm thuần tịnh, hạnh thuần thiện thì chúng ta đã trở thành Phật. Tất cả chúng sanh đều có thể đạt đến quả vị Phật nếu chúng ta làm được đúng tiêu chuẩn.

Hòa Thượng nói: “*Tâm tịnh thì cõi nước tịnh. Đây là nhân tố thứ nhất để chúng ta vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc. Nhân tố thứ hai đó chính là Mười thiện. Nếu ngay trong đời sống, chúng ta chân thật làm đến được tâm thuần tịnh, hạnh thuần thiện thì chúng ta nhất định có phần ở thế giới Tây Phương Cực Lạc. Trên “Kinh Quán Vô Lượng Thọ” và “Kinh A Di Đà”, Phật nói cho chúng ta đức hiệu của Phật A Di Đà chính là “thanh tịnh, bình đẳng giác*”. Chúng ta muốn về được thế giới Tây Phương Cực Lạc thì tâm chúng ta phải thanh tịnh, bình đẳng giác. Cả đời Hòa Thượng Hải Hiền là một mảng chân thành, thanh tịnh. Ngài đối đãi với mọi người bình đẳng, không phân biệt cao thấp. Hàng ngày, Ngài làm việc chăm chỉ nhưng trong tâm Ngài không rời câu “*A Di Đà Phật*” đây chính là giác. Trong sự bận rộn mà chúng ta vẫn giữ được chánh niệm thì đây là giác.

Hòa Thượng nói: “**Thanh tịnh, bình đẳng giác là đức hiệu của Phật A Di Đà cũng là đề Kinh của “Kinh Vô Lượng Thọ”. Đây là mục tiêu mà cả đời này chúng ta phải nỗ lực học tập, phấn đấu. Thanh tịnh, bình đẳng giác chính là thuần tịnh, thuần thiện. Nếu chúng ta muốn ngay trong đời này tu thành thuần tịnh, thuần thiện thì chúng ta phải buông bỏ vọng tưởng, phân biệt, chấp trước**”. Chúng ta phải buông bỏ cách nghĩ, cách thấy, cách nói, cách làm của mình vì chắc chắn cách thấy, cách nói, cách làm của chúng ta là sai. Cách thấy, cách nói, cách làm của chúng ta là đúng thì chúng ta đã không còn là phàm phu. Nếu cách thấy, cách nói, cách làm của chúng ta giống như Phật Bồ Tát, Thánh Hiền thì chúng sanh sẽ tự động hướng về chúng ta nương tựa, học tập đây gọi là “**chúng tinh cộng nguyện**”. Gần đây, tôi nghe bác Tổng bí thư nói: “**Con người có bốn đức cần, kiệm, liêm, chính mà sao chúng ta không làm?**”. Chúng ta bị chướng ngại vì chúng ta làm theo cách thấy, cách nói, cách làm của chính mình. Nếu chúng ta chỉ làm một chút việc thiện, niệm một ít câu Phật hiệu thì chúng ta không thể đạt được tiêu chuẩn để trở thành Bồ Tát Bất Thoái.

Hòa Thượng nói: “**Quân tử là thấy lợi không màng, thấy khó dần thân**”. Lời dạy này của Hòa Thượng khiến cho tôi chấn động và ảnh hưởng đến cả cuộc đời tôi. Chúng ta thì “**thấy lợi quên nghĩa**”. Tôi nghe nói một số cô giáo có ý định nghỉ không làm việc nữa, các cô muốn tìm công việc có mức thu nhập cao hơn. Nghe thấy điều này thì tôi cảm thấy như phải nuốt nước mắt vào trong!

Hòa Thượng nói: “**Tâm vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, ưa thích những cảm dõ, dục vọng ở thế gian chính là tâm sinh tử luân hồi. Chúng ta buông bỏ tâm sinh tử luân hồi thì chúng ta có thể siêu vượt luân hồi. Cư dân của thế giới Tây Phương Cực Lạc đều đã đoạn tận vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Nếu chúng ta vẫn còn vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, vẫn còn xen tạp thì chúng ta không đủ tư cách trở thành cư dân của thế giới Tây Phương Cực Lạc. Ở thế giới Tây Phương Cực Lạc, không có những danh xưng như vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, thậm chí ngay đến ý niệm về những danh xưng này cũng không có**”. Cư dân ở thế giới Tây Phương Cực Lạc không có ý niệm về vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Ở đó cũng không có Tam đồ ác đạo vì chúng sanh nơi đó là thuần tịnh, thuần thiện.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta muốn tu tâm thuần tịnh, thuần thiện thì những sự việc không cần biết thì chúng ta không nên biết, những người không cần quen thì chúng ta không cần phải quen**”. Chúng ta không nghe, không hỏi chuyện của người, không nên phan duyên, cưỡng cầu. Ở thế gian, chúng ta thường muốn quen biết nhiều người để xây dựng mối

quan hệ. Hiện tại, cả tuần không có ai gọi cho tôi, mọi người làm việc thì báo cáo với tôi qua ứng dụng Viber. Tôi không dùng điện thoại nhưng tôi vẫn giải quyết được nhiều việc, tâm tôi rất an. Hòa Thượng cả đời không dùng điện thoại. Tôi không bao giờ chủ động gọi điện giao việc cho người khác. Chúng ta dùng tâm thuần tịnh, thuần thiện thì chúng ta sẽ tương ứng với thế giới Tây Phương Cực Lạc.

Hòa Thượng nói: ***“Hàng ngày, chúng ta đọc Kinh là chúng ta nghĩ đến phương thức đời sống thường ngày của chúng sanh ở thế giới Tây Phương Cực Lạc”***. Hiện tại, chúng ta phải nên mô phỏng cuộc sống thường ngày của cư dân ở thế giới Tây Phương Cực Lạc. Bài cuối cùng trong 1200 đề tài sẽ nói về thế giới Tây Phương Cực Lạc được miêu tả trong Kinh A Di Đà. Hàng ngày, chúng sanh ở thế giới Tây Phương Cực Lạc đi Kinh hành, nghe Phật giảng pháp và mang hoa cúng dường mười phương chư Phật. Phước báu của cư dân ở thế giới Tây Phương Cực Lạc lớn đến mức họ có thể *“tùy tâm sở dục”*. Cư dân của thế giới Ta Bà hàng ngày phải lao động cực nhọc nên họ muốn tu hành cũng rất khó khăn. Cư dân của thế giới Ta Bà tu hành một ngày bằng chúng sanh ở thế giới Tây Phương Cực Lạc tu hành nhiều ngày vì hoàn cảnh tu hành của chúng ta khó khăn hơn họ rất nhiều.

Hòa Thượng nói: ***“Bồ Tát Đại Thế Chí dạy chúng ta: “Nhớ Phật, niệm Phật hiện tiền tương lai nhất định thấy Phật”. Đây là sự việc lớn nhất ngay trong đời này của người niệm Phật. Thế giới Tây Phương đều là thiện nhân, không có người tạo ác. Ngôn ngữ, tạo tác của chúng sanh ở thế giới Tây Phương Cực Lạc không có ác thậm chí ngay đến khởi tâm động niệm của họ cũng không có ác.”***

Hòa Thượng nói: ***“Thế nào gọi là thiện nhân? Chúng ta hiểu được ý của “Kinh A Di Đà”, chúng ta nghe được danh hiệu của Phật A Di Đà thì chúng ta chính là thiện nam tử, thiện nữ nhân mà trên Kinh đã nói. Chúng ta phải thọ trì, vâng làm một cách rất ráo, triệt để. Nếu chúng ta nghe mà không làm thì chúng ta không phải là thiện nam tử, thiện nữ nhân. “Vâng làm” là chúng ta chân thật tin tưởng, chân thật làm theo, chân thật xả bỏ thế gian này để đến thế giới Tây Phương Cực Lạc”***. Chúng ta phải xả bỏ *“tự tư tự lợi”*, *“danh vọng lợi dưỡng”*, hưởng thụ *“năm dục sáu trần”*, *“tham, sân, si, mạn”*.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta là thiện nam tử, thiện nữ nhân thì một ngày chúng ta phải niệm Phật không gián đoạn từ 8 giờ đến 24 giờ, chúng ta chân thật niệm được câu Phật hiệu tịnh niệm nói nhau. Có rất nhiều thứ xen tạp ở thế gian và xuất thế gian, nếu chúng ta không buông xả những thứ này thì đời này và những đời khác chúng ta sẽ gặp chướng ngại. Chúng ta không thể buông xả thì chúng ta không phải là thiện nam tử, thiện***

nữ nhân mà trên Kinh đã nói”. “*Tịnh niệm*” là thọ. “*Tri*” là liên tục nối nhau. Tiêu chuẩn của thiện nam tử, thiện nữ nhân là vạn duyên buông xả. Chúng ta tuyệt đối không hiểu lầm điều này! Hòa Thượng không bảo chúng ta buông xả trên sự, mà Ngài nhắc chúng ta buông xả trên tâm còn trên sự thì “*sự sự vô ngại*”, mọi việc đều không có chướng ngại chúng ta. Tổ Ấn Quang nói: “***Đốn luân tận phận***”. Chúng ta phải dốc hết trách nhiệm trong vai trò trách nhiệm của mình, chúng ta làm đến mức tốt nhất, làm ra tấm gương để chúng sanh bắt chước làm theo.

Chúng ta không chỉ buông xả thế duyên mà chúng ta phải buông xả cả Phật pháp, chúng ta chỉ chuyên tinh một bộ Kinh, chuyên tinh một pháp môn. Trước đây, khi tôi đến Thôn Di Đà ở Bắc Mỹ, tôi khuyên mọi người nên treo một tấm bảng để nhắc những người tu hành pháp môn Tịnh Độ chuyên một bộ “***Kinh Vô Lượng Thọ***”, chuyên một vị Thầy, chuyên một câu “***A Di Đà Phật***”, chuyên một hướng Tây Phương. Hòa Thượng nhắc chúng ta: “***Chúng ta có đủ can đảm suốt cuộc đời này chỉ niệm một câu “A Di Đà Phật” không?***”. Chúng ta buông xả ở trên tâm, trong tâm chúng ta chỉ có một câu “***A Di Đà Phật***”.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!